

ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകം - നൂറ്റി അമ്പത്തേഴാമത്

ദാനിയേൽ പുസ്തകത്തിലെ കുറൊസിന്റെ പ്രവാചക
പ്രതീകാത്മകതയെ അനാവരണം ചെയ്യുക

Jeff Pippenger
2024-03-25

പത്താം അധ്യായത്തിലെ ഒന്നാം വാക്യത്തിൽ, അത് കോരേശിന്റെ
മൂന്നാം ആണ്ടാണെന്നു നമുക്കറിയിക്കപ്പെടുന്നു; എന്നാൽ ഒന്നാം
അധ്യായത്തിൽ, ദാനിയേൽ കോരേശിന്റെ ഒന്നാം ആണ്ടുവരെ മാത്രമേ
ജീവിച്ചിരുന്നുള്ളൂ, അല്ലെങ്കിൽ തുടർന്നിരുന്നുള്ളൂ എന്നു
നമുക്കറിയിക്കപ്പെടുന്നു.

ദാനിയേൽ രാജാവായ കോരേശിന്റെ ഒന്നാം ആണ്ടുവരെയും
തുടരുകയും ചെയ്തു. ദാനിയേൽ 1:21.

രണ്ടു വർഷക്കാലം സൈറസ് മേദ്യനായ ദാര്യാവേശിനോടുകൂടെ
അടിസ്ഥാനപരമായി സഹഭരണം ചെയ്തിരുന്നു; ആകയാൽ അത് അവന്റെ
മൂന്നാം ആണ്ടായിരുന്നു, എങ്കിലും അതേ സമയം അത് അവന്റെ ഒന്നാം
ആണ്ടും ആയിരുന്നു.

പേർഷ്യാരാജാവായ കോരേശിന്റെ മൂന്നാം ആണ്ടിൽ
ബെൽത്തെശ്ശർ എന്നു പേരായിരുന്ന ദാനിയേലിനു ഒരു കാര്യം
വെളിപ്പെട്ടു; ആ കാര്യം സത്യമായിരുന്നു, എന്നാൽ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട
കാലം ദീർഘമായിരുന്നു; അവൻ ആ കാര്യം ഗ്രഹിച്ചു, ദർശനവും
അവന്നു മനസ്സിലായി. ദാനിയേൽ 10:1.

പ്രവചനപരമായി ദാനിയേലിന്റെ ആദ്യവും അവസാനവും
ദർശനങ്ങളിൽ സൈറസ് അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. മുമ്പുള്ള
ലേഖനങ്ങളിൽ ഇതിനകം വ്യക്തമാക്കിയതുപോലെ, ദാനിയേൽ ഒന്നാം
അധ്യായം വെളിപ്പാട് പതിനാലാം അധ്യായത്തിലെ ആദ്യ ദൂതനെ
പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. പ്രവചനത്തിൽ ആദ്യ ദൂതൻ
തിരിച്ചറിയപ്പെടുമ്പോൾ, വെളിപ്പാട് പതിനാലിലെ മൂന്നു ദൂതന്മാരുടേയും
എല്ലാ പ്രവചനാത്മക സവിശേഷതകളും അതിന് ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. ആദ്യ
ദൂതനിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നിത്യസുവിശേഷത്തിന്റെ
മൂന്നു ഘട്ടങ്ങൾ: "ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുവിൻ," "അവന്നു മഹത്വം
കൊടുപ്പിൻ," കാരണം "അവന്റെ ന്യായവിധിയുടെ നാഴിക
വന്നിരിക്കുന്നു."

ദാനിയേലും മൂന്നു ശ്രേഷ്ഠരും "ദൈവത്തെ ഭയപ്പെട്ടു" എന്ന തിനാൽ,
അവർ ബാബിലോണിന്റെ ആഹാരം നിരസിക്കുകയും
സസ്യ ഹാരികളായി നിലനിൽക്കുകയും ചെയ്തു. ദാൻ തിരഞ്ഞെടുത്തു.

തുടർന്നു നടന്ന ദൃശ്യ പരമായ പരീക്ഷണത്തിൽ, ബാബിലോണിന്റെ ആഹാരം ഭക്ഷിച്ച വരുമായി താരതമ്യത്തിൽ, ദാനിയേലും മൂന്നു ശുശ്രൂഷക്കാരും തങ്ങളുടെ ആരോഗ്യ സമ്പന്നമായ രൂപഭാവത്തിലൂടെ "ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തി." മൂന്നു വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം, നെബൂഖദ്നേസർ അവരെ പരീക്ഷിച്ചു, സകല ബാബിലോണുജ്ഞാണികളിലും പത്തു മടങ്ങുജ്ഞാണികളായി അവരെ കണ്ടെത്തിയപ്പോൾ, "ന്യായവിധിയുടെ സമയം" എത്തിച്ചേർന്നു.

ശാശ്വത സുവിശേഷത്തിന്റെ ഈ മൂന്ന് ഘട്ടങ്ങൾ ദാനിയേലിന്റെ അന്തിമ അധ്യായത്തിലും പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു; അവുടെ, അന്ത്യകാലത്ത് മുദ്രവിച്ഛേദം ചെയ്യപ്പെടുന്ന വെളിച്ചത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ട ഉത്തരവാദിത്തത്തിൽ നിർത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരെ ജ്ഞാനത്തിന്റെ വർധന ശുദ്ധീകരിക്കുകയും വെളുപ്പിക്കുകയും പരീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പ്രക്രിയയായിട്ടാണ് അത് അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത്. ദാനിയേലിന്റെ ആദ്യ അധ്യായത്തിൽ ഉള്ളതുപോലെ തന്നെ അവസാന അധ്യായത്തിലും, മൂന്നു ദൂതന്മാരെയും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ആദ്യ ദൂതന്റെ മൂന്ന് ഘട്ടങ്ങൾ തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നു. ഒന്നാം അധ്യായം ആദ്യ ദൂതന്റെ ശാശ്വത സുവിശേഷമായതിനാൽ, ദാനിയേലിന്റെ രണ്ടാം അധ്യായം വെളിപ്പാട് പതിനാലിലെ രണ്ടാം ദൂതനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; അവുടെ, ആദ്യ അധ്യായത്തിലെ മൂന്ന് ഘട്ടങ്ങളിലെ രണ്ടാം പരീക്ഷണത്തിൽ ഉണ്ടായതുപോലെ, മൃഗത്തിന്റെ പ്രതിമയുടെയോ ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രതിരൂപത്തിന്റെയോ പരീക്ഷണം പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു.

ദാനിയേലിന്റെ ഒന്നാം അധ്യായവും രണ്ടാം അധ്യായവും വെളിപ്പാടിന്റെ പതിനാലാം അധ്യായത്തിലെ ഒന്നാമത്തെയും രണ്ടാമത്തെയും ദൂതന്മാരെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതിനാൽ, മൂന്നാം അധ്യായവും ദൂതാ സമതലത്തിലെ പരീക്ഷയും, മൃഗത്തിന്റെ മുദ്ര സ്വീകരിക്കരുതെന്നുള്ള മുന്നറിയിപ്പോടുകൂടിയ മൂന്നാം ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ദാനിയേലിന്റെ ഒന്നാം അധ്യായത്തിൽ കൂറാശിന്റെ ഒന്നാം വർഷം പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നു; ദാനിയേലിന്റെ അവസാന ദർശനമായ പത്താം അധ്യായത്തിൽ കൂറാശിന്റെ മൂന്നാം വർഷം പ്രതിപാദിക്കപ്പെടുന്നു; എന്നാൽ ആ മൂന്നാം വർഷം അവന്റെ ഒന്നാം വർഷം തന്നെയാണെന്ന് നമുക്കറിയാം, കാരണം ദാനിയേൽ കൂറാശിന്റെ ഒന്നാം വർഷംവരെ മാത്രമേ തുടർന്നിരുന്നുള്ളൂ.

അതിനാൽ സൈറസ് മൂന്നു വർഷങ്ങളെ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു ഒന്നാം വർഷത്തിന്റെ പ്രതീകമാണ്. അവൻ ഒന്നാം ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തിന്റെ പ്രതീകമാണ്. ദാനിയേലിന്റെ ആദ്യ ദർശനത്തിലെ അവസാന വചനത്തിൽ സൈറസിന്റെ ഒന്നാം വർഷം പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നു; തുടർന്നു ദാനിയേലിന്റെ അവസാന ദർശനത്തിലെ ഒന്നാം വചനത്തിൽ വീണ്ടും അതു പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നു. സൈറസിന്റെ പ്രവചനാത്മക പ്രതീകാത്മകത തിരിച്ചറിയുന്ന തീപ്രധാനമാണ്; ആദ്യം, അവൻ ഒന്നാം ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥിതിയാണ്.

തിരിച്ചറിയുകയാണ്. ദാനിയേൽ അവന്റെ മൂന്നാം വർഷത്തെ അവന്റെ ഒന്നാമത്തെ തായിതിരിച്ചറിയുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഇത് പ്രവചനപരമായി ഉറപ്പിക്കപ്പെടുന്നത്; എന്നാൽ അതിലും പ്രധാനമായി, അവൻ പ്രസ്താവിച്ച ആദ്യ കല്പനയാൽ തന്നെയാണ് അത് തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നത്.

പത്താം അധ്യായത്തിൽ ഗബ്രിയേൽ പേർഷ്യയിലെ രാജാക്കന്മാരോടു നടത്തിയിരുന്ന പോരാട്ടം, സൈറസിനെ അവൻ തുടർന്നുപോയി മൂന്ന് കല്പനകളിൽ ആദ്യത്തേതു പ്രസ്താവിക്കുന്ന സ്ഥാനത്തേക്കുകൊണ്ടുവരുന്നതിനെക്കുറിച്ചായിരുന്നു; ആ കല്പന യെഹൂദന്മാർക്കു മടങ്ങിവന്നു യെരൂശലേമിനെയും ദേവാലയത്തെയും പുനർനിർമ്മിക്കാൻ അനുവദിക്കുമായിരുന്നു. മൂന്നാമത്തെ കല്പന ഇരുപത്തിമൂന്നു വർഷത്തെ പ്രവചനത്തിന്റെ ആരംഭത്തെ അടയാളപ്പെടുത്തുമായിരുന്നു; ആ പ്രവചനം 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് മൂന്നാമത്തെ ദൂതൻ എത്തിച്ചേരുമ്പോൾ അവസാനിച്ചു. മൂന്നാമത്തെ കല്പന മൂന്നാമത്തെ ദൂതനെ പ്രതിനിധീകരിച്ചു; അതിനാൽ സൈറസിന്റെ ആദ്യ കല്പന 1798-ൽ ആദ്യ ദൂതന്റെ വരവിനെ പ്രതിനിധീകരിച്ചു. സൈറസ് ആദ്യ ദൂതനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; ഈ കാരണത്താൽ ദാനിയേൽ പുസ്തകത്തിൽ അവന്റെ ആദ്യ വർഷം മൂന്ന് വർഷങ്ങളെ പ്രതിനിധീകരിച്ചു.

ആകയാൽ കൂറുശ് "അവസാനകാലത്തെ" പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; എന്തെന്നാൽ ഒന്നാം ദൂതൻ (കൂറുശ്) 1798-ൽ എത്തിയപ്പോഴാണ് "അവസാനകാലം" വന്നതും ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകം മുദ്രവിലാക്കപ്പെട്ടതും. കൂറുശ് എന്ന പേര് പ്രാചീന പേർഷ്യൻ പദമായ "Kūruš" എന്നതിൽ നിന്നാണ് ഉരുത്തിരിഞ്ഞതെന്ന് വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു; അതിന്റെ അർത്ഥം "സൂര്യൻ" എന്നാണ്. ഇതോടൊപ്പം "സിംഹാസനം" എന്നർത്ഥമുള്ള ഏലാമ്യ പദമായ "kursh" സംയോജിക്കപ്പെടുന്നു; ഇതുവഴി രാജകീയ അധികാരത്തോടോ രാജ്യത്തോടോ ഉള്ള ബന്ധം സൂചിപ്പിക്കുന്നു. യെശയ്യാവും കൂറുശിന്റെ ഈ സവിശേഷതകളെ അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്നു.

കോർശിനെക്കുറിച്ചു അവൻ പറയുന്നതു: "അവൻ എന്റെ ഇടയനാകുന്നതു; എന്റെ സകല ഇഷ്ടവും അവൻ നിർവഹിക്കുന്നതു"; യെരൂശലേമിനോടു, "നീ പണിയപ്പെടും" എന്നും ആലയത്തോടു, "നിന്റെ അടിസ്ഥാനം ഇടപ്പെടും" എന്നും പറയുന്നവൻ ആകുന്നതു. യഹോവയുടെ അഭിഷിക്തനായ കോർശിനോടു ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നതു; അവന്റെ വലക്കെ ഞാൻ പിടിച്ചിരിക്കുന്നതു, അവന്റെ മുമ്പിൽ ജാതികളെ കീഴടക്കേണ്ടതിന്നു; രാജാക്കന്മാരുടെ അരക്കൾ ഞാൻ അഴിച്ചുകളയും; അവന്റെ മുമ്പിൽ ഇരട്ട കവാടങ്ങൾ തുറക്കേണ്ടതിന്നു; കവാടങ്ങൾ അടയ്ക്കപ്പെടുകയില്ല; ഞാൻ നിന്റെ മുമ്പായി പോകും; വളഞ്ഞിടങ്ങളെ നേരെയാക്കും; വെങ്കലക്കവാടങ്ങളെ ഞാൻ തകർത്തുകളയും; ഇരുമ്പുപുട്ടുകളെ ഞാൻ മുറിച്ചുതെറിപ്പിക്കും; അന്ധകാരത്തിലെ നിക്ഷേപങ്ങളും രഹസ്യസ്ഥാനങ്ങളിലെ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന സമ്പത്തുകളും ഞാൻ

നിനക്കു തുറന്നു; അങ്ങനെ, നിന്നെ നിന്റെ പേരുപറഞ്ഞു വിളിക്കുന്ന ഞാൻ യഹോവ, യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവം ആകുന്നവനാണ്. എന്ന് നീ അറിയേണ്ടതിന്നു. എന്റെ ദാസനായ യാക്കോബിന്നു വേണ്ടിയും, എന്റെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവനായ യിസ്രായേലിന്നു വേണ്ടിയും, ഞാനിന്നെ നിന്റെ പേരുപറഞ്ഞു വിളിച്ചിരിക്കുന്നവനാണ്; നീ എന്നെ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ലെങ്കിലും, ഞാൻ നിന്നെ പേരുപറഞ്ഞു വിളിച്ചിരിക്കുന്നവനാണ്. ഞാൻ യഹോവ ആകുന്നവനാണ്; വേറെ ആരുമില്ല; എനിക്ക് പുറമെ ദൈവമില്ല; നീ എന്നെ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ലെങ്കിലും, ഞാൻ നിന്നെ ബലപ്പെടുത്തി; സൂര്യോദയത്തു നിന്റെ ഭാഗത്തു നിന്നു വന്നുപടിഞ്ഞാറോട്ടും, എനിക്ക് പുറമെ ആരുമില്ല എന്നു അവൻ അറിയേണ്ടതിന്നു. ഞാൻ യഹോവ ആകുന്നവനാണ്; വേറെ ആരുമില്ല. യെശയ്യ 44:28-45:6.

കോറേൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രതിരൂപമായിരുന്നു; കാരണം അവൻ കർത്താവിന്റെ "അഭിഷിക്തൻ" ആയിരുന്നു, കൂടാതെ യെരൂശലേം പണിയുകയും ആലയത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം ഇടുകയും ചെയ്യുന്ന ദൈവത്തിന്റെ "ഇടയൻ" എന്നും വിളിക്കപ്പെട്ടു. ക്രിസ്തു തുറക്കുമ്പോൾ ആരും അടക്കുകയില്ല, അടക്കുമ്പോൾ ആരും തുറക്കുകയില്ല എന്നതുപോലെ, അടഞ്ഞിരിക്കുന്ന കവാടങ്ങൾ തുറക്കുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവൻ അവനാണ്. കൂടാതെ കോറേൾ "ഇരുളിന്റെ നിക്ഷേപങ്ങളും രഹസ്യസ്ഥാനങ്ങളിലെ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന സമ്പത്തുകളും" നൽകപ്പെടുന്നു. പുനഃസംസ്കരണ പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ രേഖയിൽ കോറേൾ നിരവധി വഴിക്കുറികളെ നിറവേറ്റുന്നു.

അവൻ അവസാനം സമയത്തെ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു—ആദ്യദൂതൻ എത്തുന്ന സമയത്തെയും, ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകം മുദ്രവെപ്പു നീക്കപ്പെടുന്ന സമയത്തെയും, അപ്പോൾ "ഇരുളിന്റെ നിക്ഷേപങ്ങളും രഹസ്യസ്ഥലങ്ങളിലെ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ധനങ്ങളും" എന്നവയിൽനിന്നു ഉദ്ഭവിക്കുന്ന ജ്ഞാനവർധന ഉണ്ടാകുന്ന സമയത്തെയും. ആ "ഇരുളിന്റെ നിക്ഷേപങ്ങളും രഹസ്യസ്ഥലങ്ങളിലെ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ധനങ്ങളും" "പണിയപ്പെടുന്ന" "അടിത്തറ"യും, "സ്ഥാപിക്കപ്പെടേണ്ട" "മന്ദിരം"യും രൂപീകരിക്കുന്നു. കൂറോസ് മുഖേന പ്രതിരൂപീകപ്പെട്ട ക്രിസ്തു, തന്റെ സ്നാനസമയത്ത് അഭിഷിക്തനായതുപോലെ, കർത്താവിന്റെ "അഭിഷിക്തൻ" ആകുന്നു. ആകയാൽ കൂറോസ് ആദ്യദൂതന്റെ വരവു മാത്രമല്ല; ക്രിസ്തു അഭിഷിക്തനായപ്പോൾ പരിശുദ്ധാത്മാവ് ഇറങ്ങിവന്നതുപോലെ, ആദ്യദൂതൻ ഇറങ്ങിവരുമ്പോൾ അവനെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്ന രണ്ടാംദൂതനും അവൻ തന്നെയാണ്. 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് ക്രിസ്തു അത്യന്തവിശുദ്ധസ്ഥലത്തേക്കുള്ള വാതിൽ, അഥവാ മുമ്പ് അടച്ചിരുന്നതായിരുന്ന "കവാടം," തുറന്നു. കൂറോസ് മൂന്നാംദൂതന്റെ വരവിനെയും അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു.

കൂറോസ് ആദ്യ ദൂതനാണ്; ആദ്യ ദൂതൻ മൂന്നു ദൂതന്മാരുടേയും സകല ഘടകങ്ങളും സ്വന്തമാക്കുന്നവനാണ്. ആദ്യ ദൂതൻ എത്തുമ്പോൾ 1798-ൽ അന്തർദ്വീപ് കാലത്തെ യാണി കൂറോസ് സൂചിപ്പിക്കുന്ന ത്. ആദ്യ ദൂതന്റെ സന്ദേശം

ശക്തപ്പെട്ട (അഭിഷിക്തമായ) 1840 ഓഗസ്റ്റ് 11-നെയും അവൻ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന 1842 മേയിൽ 1843-ലെ ചാർട്ട് നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടതിലൂടെ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന അടിസ്ഥാന സ്ഥാപിക്കുന്ന പ്രവൃത്തിയെയും അവൻ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന 184 ഏപ്രിൽ 19-ന് ആദ്യ നിരാശയിൽ രണ്ടു വർഗ്ഗങ്ങൾ വേർതിരിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ, ദേവാലയനിർമ്മാണത്തെയും അവൻ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന 1844 ഒക്ടോബർ 22-ലെ മഹാനിരാശയിൽ ഉണ്ടായ രണ്ടാം വേർതിരിവിനെയും അവൻ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന 184.

മില്ലറൈറ്റുകളുടെ പരിഷ്കാരപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ എല്ലാ അടയാളക്കല്ലുകളും കോരേൾ മുഖാന്തരം മുൻചിത്രീകരിക്കപ്പെട്ടവയായിരുന്നു; അതുകൊണ്ട് ആ അടയാളക്കല്ലുകൾ ഒരുലക്ഷം നാല്പത്തിനാലായിരത്തിന്റെ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ അടയാളക്കല്ലുകളെയും മുൻചിത്രീകരിക്കുന്നു. മില്ലറൈറ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിന് മുമ്പായി, മില്ലറൈറ്റുകളുടെ ചരിത്രത്തിന് മുമ്പ് ഉണ്ടാകുമെന്ന് ക്രിസ്തു വ്യക്തമാക്കിയിരുന്ന അടയാളങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരുന്നു.

“ക്രിസ്തുവിന്റെ വരവിന്റെ രീതിയും ലക്ഷ്യവും മുൻകൂട്ടി അറിയിക്കുന്നതിൽ മാത്രം പ്രവചനം ഒതുങ്ങുന്നില്ല; അത് അടുത്തിരിക്കുമ്പോൾ മനുഷ്യർ തിരിച്ചറിയേണ്ട അടയാളങ്ങളും അവതരിപ്പിക്കുന്നു. യേശു അരുളിച്ചെയ്തത് ഇപ്രകാരം: ‘സൂര്യനിലും ചന്ദ്രനിലും നക്ഷത്രങ്ങളിലും അടയാളങ്ങൾ ഉണ്ടാകും.’ ലൂക്കാ 21:25. ‘സൂര്യൻ ഇരുണ്ടുപോകും; ചന്ദ്രൻ തന്റെ പ്രകാശം തരികയില്ല; ആകാശത്തിലെ നക്ഷത്രങ്ങൾ വീഴും; ആകാശത്തിലുള്ള ശക്തികൾ കുലുങ്ങിപ്പോകും. അപ്പോൾ അവർ മനുഷ്യപുത്രൻ മഹാശക്തിയോടും മഹിമയോടും കൂടെ മേഘങ്ങളിൽ വരുന്നതു കാണും.’ മാർക്കോസ് 13:24-26. രണ്ടാം വരവിന് മുമ്പായി സംഭവിക്കേണ്ട അടയാളങ്ങളിൽ ആദ്യത്തേതിനെ വെളിപ്പെടുത്തൽ ലഭിച്ചവൻ ഇപ്രകാരം വിവരണം ചെയ്യുന്നു: ‘ഒരു മഹാഭുകമ്പം ഉണ്ടായി; സൂര്യൻ രോമമുള്ള ചാക്കുവസ്ത്രംപോലെ കറുത്തുപോയി; ചന്ദ്രൻ രക്തംപോലെ ആയി.’ വെളിപ്പാട് 6:12.”

“ഈ അടയാളങ്ങൾ പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തിന് മുമ്പ് ദർശിക്കപ്പെട്ടു. ഈ പ്രവചനത്തിന്റെ നിറവേറ്റലായി, 1755-ആം ആണ്ടിൽ ഇതുവരെ രേഖപ്പെടുത്തിയതിൽ ഏറ്റവും ഭയാനകമായ ഭുകമ്പം സംഭവിച്ചു.” The Great Controversy, 304.

രണ്ടാം വരവിനെ പ്രഖ്യാപിച്ച അടയാളങ്ങൾ 1798-ന് അലപ്പം മുമ്പായി, 1755-ൽ ആരംഭിച്ച 1798 ആത്മീയ യിസ്രായേൽ ആത്മീയ ബാബിലോണിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന തടങ്കലിന്റെ അവസാനമായിരുന്ന 1798; ആ തടങ്കൽ, സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് പഠിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ, യഥാർത്ഥ യിസ്രായേൽ യഥാർത്ഥ ബാബിലോണിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന യഥാർത്ഥ തടങ്കലാൽ മുൻകൂട്ടി

ദൃശ്യ വൽക്കരിക്കപ്പെട്ടതായിരുന്നു. ആ തടങ്കൽ എഴുപതു വർഷത്തെ തടങ്കലിന്റെ അവസാനം അവസാനിച്ചു; അന്നു കോരേൾ തുറന്നു കിടന്ന വാതിലുകൾക്കുടി അകത്തു പ്രവേശിച്ച ബാബിലോനെ പിടിച്ചടക്കി, ബെൽശസ്സറിനെ കൊന്നു.

“ഇന്ന് ദൈവത്തിന്റെ സഭ, നഷ്ടപ്പെട്ട മനുഷ്യവർഗത്തിന്റെ രക്ഷയ്ക്കായുള്ള ദൈവിക പദ്ധതിയെ പൂർണ്ണതയിലേക്ക് മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുപോകുവാൻ സ്വതന്ത്രമാണ്. അനേകം ശതാബ്ദങ്ങളോളം ദൈവജനങ്ങൾ അവരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളിൽ നിയന്ത്രണം അനുഭവിച്ചു. സുവിശേഷം അതിന്റെ നിർമ്മലതയിൽ പ്രസംഗിക്കുന്നത് നിരോധിക്കപ്പെട്ടു; മനുഷ്യരുടെ കല്പനകളെ ലംഘിക്കാൻ ധൈര്യപ്പെട്ടവരുടെ മേൽ അത്യന്തം കഠിനമായ ശിക്ഷകൾ ചുമത്തപ്പെട്ടു. അതിന്റെ ഫലമായി, കർത്താവിന്റെ മഹത്തായ നൈതിക മുന്നിരിത്തോട്ടം ഏകദേശം പൂർണ്ണമായും കൃഷിയില്ലാതെ കിടന്നു. ജനങ്ങൾ ദൈവവചനത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽനിന്ന് വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടു. തെറ്റിന്റെയും അന്ധവിശ്വാസത്തിന്റെയും ഇരുട്ട് സത്യമായ മതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവിനെ മാച്ചുകളയുമെന്നപോലെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തി. നിർഭയമായ പീഡനത്തിന്റെ ഈ ദീർഘകാലഘട്ടത്തിൽ, ഭൂമിയിലെ ദൈവസഭ യഥാർത്ഥത്തിൽ തടവിലായിരുന്നു; പ്രവാസകാലത്ത് ബാബിലോണിൽ തടവിലാക്കപ്പെട്ടിരുന്ന യിസ്രായേൽക്കൾ ഉണ്ടായിരുന്നതുപോലെ തന്നെ.” പ്രവാചകന്മാരും രാജാക്കന്മാരും, 714.

ബാബേലിൽ എഴുപത് വർഷങ്ങൾ അവസാനിച്ചതെന്നത് 1798-നെ പ്രതിരൂപമായി സൂചിപ്പിച്ചു; ക്രിസ്തുവിന്റെ മടങ്ങിവരവ് ആസന്നമാണെന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ട് 1798-ന് മുമ്പായി ചില അടയാളങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു.

“ബാബിലോണിന്റെ മതിലുകളുടെ മുമ്പിൽ കോരേൾന്റെ സൈന്യം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടത്, യെഹൂദന്മാർക്കു അവരുടെ പ്രവാസബന്ധത്തിൽ നിന്നുള്ള വിടുതൽ സമീപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നതിന്റെ ഒരു അടയാളമായിരുന്നു. കോരേൾന്റെ ജനനത്തിന് നൂറിലധികം വർഷങ്ങൾ മുമ്പുതന്നെ, ദൈവപ്രചോദനം അവനെ പേരെടുത്തുപറഞ്ഞിരുന്നു; ബാബിലോൺ നഗരം അവഗണിതാവസ്ഥയിൽ ആയിരിക്കുമ്പോൾ അത് കീഴടക്കുന്നതിലും, പ്രവാസബന്ധത്തിൽ കഴിയുന്നവരുടെ മോചനത്തിനുള്ള വഴി ഒരുക്കുന്നതിലും അവൻ നിർവഹിക്കേണ്ട യഥാർത്ഥ പ്രവർത്തിയെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു രേഖപ്പെടുത്തലും നടത്തിച്ചിരുന്നു.” Prophets and Kings, 551.

1798-ന് മുമ്പുണ്ടായ അടയാളങ്ങളെയും കോരേൾ പ്രതിരൂപമായി സൂചിപ്പിച്ചു. ദാര്യ വേൾന്റെയും കോരേൾന്റെയും ഭരണത്തെക്കുറിച്ചു ചരിത്രകാരന്മാർ വളരെ അസ്പഷ്ടരാണ്; എന്നാൽ ദൈവവചനം വ്യക്തമാണ്. മേദോ-പേർഷ്യൻ സാമ്രാജ്യം ബാബിലോൻ സാമ്രാജ്യത്തെ പിന്തുടർന്നു; മേദോ-പേർഷ്യയുടെ ആദ്യ രാജാവായിരുന്നത് ദാര്യ വേൾായിരുന്നു, എങ്കിലും ബെൽശസ്സറിന്റെ അവസാന

വിരുന്നിന്റെ രാത്രിയിൽ ബാബിലോനെ കീഴടക്കിയ സൈന്യ ധാപൻ അവന്റെ അനന്തരവനായ കോരേൾ ആയിരുന്നൂ. കോരേൾ ദാര്യാവേശും ഇരുവരും എഴുപതു വർഷത്തെ പ്രവാസാവസാനത്താൽ കാലത്തെ പ്രതിരൂപമായി സൂചിപ്പിക്കുന്നൂ; അത് 1798-ലെ അന്ത്യ കാലത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നൂ, അതുപോലെ 1989-ലെ അന്ത്യ കാലത്തെയും പ്രതിരൂപമായി സൂചിപ്പിക്കുന്നൂ.

മോശെയുടെ ചരിത്രത്തിൽ അവസാനകാലം മൂന്ന് വർഷത്തെ വ്യത്യാസത്തിൽ ആരോനും മോശെയും ജനിച്ചതിനാൽ അടയാളപ്പെടുത്തപ്പെട്ടു. ആ ചരിത്രം ക്രിസ്തുവിന്റെ ചരിത്രത്തെ ഏറ്റവും സമ്പൂർണ്ണമായി പ്രതിരൂപപ്പെടുത്തി; ആ ചരിത്രത്തിൽ അവസാനകാലം യോഹന്നാന്റെ ജനനത്താൽ അടയാളപ്പെടുകയും, ആറുമാസം കഴിഞ്ഞ് അവന്റെ ബന്ധുവായ യേശുവിന്റെ ജനനത്താലും അടയാളപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അവസാനകാലത്തിന് രണ്ട് വഴിക്കുറികളുണ്ട്; എഴുപത് വർഷത്തെ തടങ്കലിന്റെ അവസാനത്തെ ദാര്യാവേഷും കോരേൾ ഇരുവരും അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു; അത് ആയിരത്തി ഇരുന്നൂറ്റി അറുപത് വർഷത്തെ തടങ്കലിന്റെ അവസാനത്തെ പ്രതിരൂപപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. 1798-ൽ പാപ്പാധികാര മൃഗത്തിനു പറ്റിയ മാരകമുറിവിനെ തുടർന്നുള്ള അടുത്ത വർഷം, ആ മൃഗത്തിന്മേൽ സവാരിചെയ്തും അതിന്മേൽ ഭരണം നടത്തിയുമിരുന്ന ആ വ്യക്തിയുടെ മരണവും സംഭവിച്ചു. 1989-ൽ നീഗനും ആദ്യത്തെ ബുഷും ഇരുവരും പ്രസിഡന്റുമാരായിരുന്നു.

അവസാനകാലത്തിന്റെ ആഗമനത്തെ അറിയിക്കുന്ന അടയാളങ്ങളെ കോരേൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നു; അവൻ അവസാനകാലത്തെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അവൻ ജ്ഞാനത്തിന്റെ വർധനയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു; ഒരു ദൂതൻ ഇറങ്ങിവരുമ്പോൾ ആദ്യസന്ദേശത്തിന് ലഭിക്കുന്ന ശക്തീകരണത്തെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു; തുടർന്ന് അടിസ്ഥാനം ഇടുന്നതിലുള്ള പ്രവർത്തനത്തെയും, ദേവാലയം പണിയുന്നതിന്റെ പ്രവർത്തനത്തെയും, നിയമത്തിന്റെ ദൂതൻ അപ്രതീക്ഷിതമായി തന്റെ ദേവാലയത്തിലേക്കു വരുമ്പോൾ മൂന്നാം ദൂതന്റെ ആഗമനത്തെയും അവൻ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

പേർഷ്യരാജാവായ കോരേൾന്റെ മൂന്നാം ആണ്ടിൽ, ബെൽത്തേശ്ശർ എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ദാനിയേലിനു ഒരു കാര്യം വെളിപ്പെട്ടു; ആ കാര്യം സത്യമായിരുന്നു, എന്നാൽ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട കാലം ദീർഘമായിരുന്നു; അവൻ ആ കാര്യം ഗ്രഹിക്കുകയും ദർശനം മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തു. ആ ദിവസങ്ങളിൽ ഞാൻ ദാനിയേൽ മൂന്നു മുഴുവൻ ആഴ്ച ദുഃഖിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. രൂചികരമായ അപ്പം ഞാൻ തിന്നില്ല; മാംസമോ വീഞ്ഞോ എന്റെ വായിൽ വന്നില്ല; മൂന്നു പൂർണ്ണ ആഴ്ച തികയുന്നതുവരെ ഞാൻ എന്നെത്തന്നെ ഒരിക്കലും അഭിഷേകം ചെയ്തില്ല. ഒന്നാം മാസത്തിന്റെ ഇരുപത്തിനാലാം ദിവസത്തിൽ, ഹിദ്രേക്കേൽ എന്ന മഹാനദിയുടെ കരയിൽ ഞാൻ ഇരിക്കുമ്പോൾ. ദാനിയേൽ 10:1-4.

കു റസിന്ററെയും ബെൽതെശസ്സി റിന്ററെയും പ്രതീകങ്ങൾ ശ്രീ അന്തർദ്ദേശീയ ദിവസങ്ങൾ ഉിലെ ഒരു നിർദ്ദിഷ്ട പ്രവാചകചരിത്രത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന പൂ. ബെൽതെശസ്സി റിന്ററെ പ്രതീകം നമ്മെ അറിയിക്കുന്നതുപ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന ജനങ്ങൾ ശ്രീനിയമജനത്ത അന്തർദ്ദേശീയമായ ഒരു ലക്ഷ്യത്താൽ നിന്നാൽപ്പത്താൽ നിന്നാലായിരം പേർ തന്നെയാണെന്നതാണ്. അവർ കു റസിന്ററെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന പ്രവാചകചരിത്രത്തിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പൂ. കു റസി 1798-1989-നും 2001 സെപ്റ്റംബർ 11-നും മുമ്പുള്ള ചരിത്രത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന പൂ. കാരണം കു റസി ആവഴികുറിപ്പുകൾക്കൊക്കെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന പൂ. അവൻ 2020 ജൂലൈ 18-ലെ നിരാശയെയും, അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിൽ ഉടൻ വരാനിരിക്കുന്ന ഞായർനിയമത്തെയും പോലും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന പൂ. ദാനിയേലിന്ററെ അവസാന ദർശനം പ്രവാചകപരമായി എവിടെയാണു സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്നു നിർണ്ണയിക്കുന്നതിനുള്ള ദാനിയേൽ അറിയുന്നതെന്നതാണെന്നതിലൂടെയാണ് നിർണ്ണയിക്കപ്പെടുന്നത്.

ഒന്നാം വചനത്തിൽ ദാനിയേൽ (ബേൽത്തശസ്സർ) "കാര്യം" എന്നും "ദർശനം" എന്നും ഉള്ള ഇരണ്ടും ഗ്രഹിച്ചവനായി നിലകൊള്ളുന്നു. "കാര്യം" എന്നത് ഹീബ്രു പദമായ "dabar" ആകുന്നു; അതിന്ററെ അർത്ഥം "വചനം" എന്നതാണ്. "ഏഴ് കാലങ്ങൾ" എന്ന ഇരുപത്തയ്യായിരത്തി ഇരുപത് വർഷങ്ങളുടെ "chazon" ദർശനത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കാൻ ഗ്രേസിയേൽ ഈ പദം ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഒന്നാം വചനത്തിൽ ദാനിയേൽ ഗ്രഹിക്കുന്ന "ദർശനം" എന്നത് രണ്ടായിരത്തി മൂന്നു വർഷങ്ങളുടെ "mareh" ദർശനമാണ്. അന്ത്യകാലത്തിലെ ദൈവത്തിന്ററെ നിയമജനങ്ങൾ 1989-ലെ അന്ത്യസമയത്ത് "ഏഴ് കാലങ്ങൾ" ഗ്രഹിച്ചിരുന്നില്ല. 2001 സെപ്റ്റംബർ 11-ന് ശേഷമാണ് അവർ "ഏഴ് കാലങ്ങൾ" ഗ്രഹിച്ചത്; അതിനാൽ അന്തിമ പ്രവചനാത്മക പ്രസ്ഥാനം പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ദാനിയേൽ, "കാര്യം" എന്നും "ദർശനം" എന്നും ഉള്ള ഇരണ്ടും ഗ്രഹിക്കുന്നതിനാൽ, 2001 സെപ്റ്റംബർ 11-ന് ശേഷമുള്ള സൈറസ് പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന പ്രവചനാത്മക നവീകരണ പ്രസ്ഥാനത്തിന്ററെ സമയത്തായിരിക്കണം ദാനിയേൽ ഇരിക്കുന്നത്.

ദാനിയേൽ ഇരുപത്തെട്ടാമത്ത് ദിവസത്തെ ദുഃഖകാലത്താലായിരുന്ന പൂവെത്തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്ന പൂ. ദുഃഖത്താൽ നിന്നെ "ആ ദിവസങ്ങൾ ഉിൽ" ദാനിയേൽ "കാര്യം" മനസ്സിലാക്കി; "ദർശനം" സംബന്ധിച്ചും അവന്നു ബോധ്യം ഉണ്ടായിരുന്ന പൂ. "കാര്യം" പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന സത്യം ദുഃഖത്താൽ നിന്നെ ദിവസങ്ങൾ ഉിൽ ദാനിയേലിന്ററെ വെളിപ്പെട്ട പാതിരാവിലെ നിലവിലിരിക്കുന്നതൊട്ടുമുമ്പുള്ള പരിഷ്കരണരേഖകളിൽ ദൈവജനത്തെ "ദുഃഖിക്കുന്നവരായി" പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന പൂ. വിജയപ്രവേശനത്താലായിരുന്നതൊട്ടുമുമ്പ് ലാസറിനെക്കുറിച്ചു മാർത്തയും മറിയവും ദുഃഖിക്കുന്നതിലൂടെയാണ് ആ ദുഃഖം പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നത്. യിരെമ്യ വിലാപപ്രകടമായതുപോലെ, മിശ്ശാന്റെ ചരിത്രത്തിലെ ആദ്യ

നിരാശയ്ക്കു ശേഷമുള്ള നിരുത്സാഹത്താലും അത് ദൃഷ്ടാന്തം തീർക്കപ്പെട്ടു.

“നിന്റെ വചനങ്ങൾ എനിക്കു ലഭിച്ചു; ഞാൻ അവയെ ഭക്ഷിച്ചു; നിന്റെ വചനം എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ആനന്ദവും ഉല്ലാസവും ആയി; സൈന്യങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവേ, ഞാൻ നിന്റെ നാമത്താൽ വിളിക്കപ്പെട്ടവനായാൽ. പരിഹാസികളുടെ സഭയിൽ ഞാൻ ഇരുന്നില്ല; ആനന്ദിച്ചുവെങ്കിലും നിന്റെ കൈമുലം ഞാൻ ഏകാന്തമായി ഇരുന്നു; നീ എന്നെ ക്രോധഭരിതനാക്കി. എന്റെ വേദന എന്തുകൊണ്ട് നിത്യമായിരിക്കുന്നു? സൗഖ്യമാകുവാൻ നിരസിക്കുന്ന എന്റെ മുറിവ് എന്തുകൊണ്ട് അസാധ്യമായിരിക്കുന്നു? നീ എനിക്കു സമ്പൂർണ്ണമായി ഒരു വഞ്ചകനെപ്പോലെയും മുടിഞ്ഞുപോകുന്ന ജലങ്ങളെപ്പോലെയും ആകുമോ?” യിരെമ്യാവു 15:16-18.

വെളിപ്പാട് പതിനൊന്നാം അദ്ധ്യായത്തിൽ സൊദോമിന്റെയും മിസ്രയീമിന്റെയും പൗരന്മാർ രണ്ടു സാക്ഷികളുടെ മരണത്തിൽ ചെങ്കുത്തായതോടെ, യിരെമ്യാവ് “സന്തോഷിച്ചില്ല.” “സന്തോഷിക്കാതിരിക്കുക” എന്നത് ദുഃഖിക്കുക എന്നർത്ഥമാണ്. ബെൽതെശ്ശാറിന്റെ ദുഃഖം, രണ്ടു സാക്ഷികളുടെ മരണത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ദുഃഖത്തെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. 2020 ജൂലൈ 18-നും 2020 നവംബർ 3-നും, ഭൂമിയിലെ മൃഗത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് കോമ്പിന്റെയും റിപ്പബ്ലിക്കൻ കോമ്പുകളുടെയും രണ്ടു സാക്ഷികൾ, നമ്മുടെ കർത്താവും ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട സ്ഥലമായ സൊദോമിന്റെയും മിസ്രയീമിന്റെയും വീഥികളിൽ കൊല്ലപ്പെട്ടു. നമ്മുടെ കർത്താവ് ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ദുഃഖിക്കാൻ തുടങ്ങി. വെളിപ്പാട് പതിനൊന്നാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ആ രണ്ടു സാക്ഷികൾ മോശെയും ഏലിയാവുമായി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു.

തിരുവെഴുത്തുകളിൽ ക്രിസ്തുവിനെ മിഖായേൽ എന്നു വിളിക്കുന്ന അഞ്ചു പരാമർശങ്ങൾ ഉണ്ട്; അതിൽ മൂന്നെണ്ണം ദാനിയേൽ പുസ്തകത്തിൽ, ഒന്ന് യൂദാ ലേഖനത്തിൽ, മറ്റൊന്ന് വെളിപ്പാട് പുസ്തകത്തിൽ. ഇപ്പോൾ നാം പരിഗണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പത്താം അദ്ധ്യായത്തിൽ, മിഖായേൽ രണ്ടുതവണ പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നു—പതിമൂന്നാം വാക്യത്തിലും ഇരുപത്തൊന്നാം വാക്യത്തിലും—പിന്നെ വീണ്ടും പന്ത്രണ്ടാം അദ്ധ്യായത്തിലെ ഒന്നാം വാക്യത്തിൽ. വെളിപ്പാട് പന്ത്രണ്ടാം അദ്ധ്യായത്തിലെ ഏഴാം വാക്യത്തിൽ അവൻ തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നു. യൂദാ ലേഖനത്തിൽ, മിഖായേൽ മോശെയെ ഉയിർപ്പിച്ചതായി തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നു; വെളിപ്പാട് പതിനൊന്നാം അദ്ധ്യായത്തിൽ അവൻ വീഥിയിൽ മരിച്ചുകിടക്കുന്ന സാക്ഷികളിൽ ഒരാളാകുന്നു.

അതുകൊണ്ട്, നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കാൻ ഇതു അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നതുവെങ്കിലും, നിങ്ങളെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുവാൻ ഞാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നത്: കർത്താവും മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു ജനത്തെ രക്ഷിച്ച ശേഷം, വിശ്വസിക്കാതിരുന്ന വരെപിന്നീട് നശിപ്പിച്ചു. തങ്ങളുടെ

ആദ്യ സ്ഥാനം കാത്തുകൊള്ളാതെ, തങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷയ്ക്കുവേണ്ടി മായപാപം വിട്ടുകൊടുത്ത ദുതന്ത് വരെയും അവൻ മഹാദിവസത്തു നിന്റെ ന്യായവിധിവരെ അന്ധകാരത്തിനിടയിൽ നിത്യബന്ധനങ്ങളിൽ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നൂ. അതുപോലെതന്നെ, സൊദോം, ഗൊമോറാ, അവയുടെ ചുറ്റുമുള്ള പട്ടണങ്ങളെപ്പറ്റി എന്നിവയും വ്യഭിചാരത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടു, അന്യമായ ശരീരത്തെ അനുഗമിച്ചു, നിത്യദാസിയുടെ പ്രതികാരം അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടു ഒരു ഉദാഹരണമായി വെച്ചിരിക്കുന്നൂ. അതുപോലെതന്നെ ഇവർ എന്ന ഈ അശുദ്ധ സ്വപ്നദർശികൾ ശരീരത്തെ അശുദ്ധമാക്കുന്നൂ, അധികാരത്തെ നിരസിക്കുന്നൂ, മഹിമയുള്ളവരുമായി ഭവിക്കുന്നൂ. എങ്കിലും പ്രധാനദുതനായ മീഖായേൽ, മോശെയുടെ ശരീരത്തെക്കുറിച്ച് പരിശോചിക്കുമ്പോൾ വാദിച്ചു തർക്കിക്കുമ്പോൾ, അവന്റെ നേരെ ദുഷണപരമായ കുറ്റാരോപണം ഉന്നയിച്ചവർ ധൈര്യപ്പെട്ടില്ല; പകരം: കർത്താവു നിന്നെ ശാസിക്കട്ടെ എന്നു പറയുകയും ചെയ്തു. യൂദാ 5-9.

യൂദാപുസ്തകത്തിൽ, സൊദോമിനെയും ഈജിപ്തിനെയും സംബന്ധിക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ — വെളിപ്പാട് പുസ്തകത്തിന്റെ പതിനൊന്നാം അദ്ധ്യായത്തിൽ മോശെയും ഏലീയാവും കൊല്ലപ്പെടുന്ന മഹാനഗരത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നവയായി — മീഖായേൽ മുഖേന പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ക്രിസ്തു മോശെയുടെ ദേഹം ഉയിർപ്പിക്കുന്നു. വെളിപ്പാട് പുസ്തകത്തിന്റെ പതിനൊന്നാം അദ്ധ്യായത്തിൽ മോശെയും ഏലീയാവും മൂന്ന് ദിവസരയും അർദ്ധവും എന്ന പ്രതീകാത്മകകാലയളവോളം മരിച്ചിരുന്നതായിരുന്നു; മീഖായേൽ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് ഇറങ്ങിവരുമ്പോൾ ബെൽത്ത്ശസ്സാറിനുവേണ്ടിയുള്ള വിലാപദിവസങ്ങൾ അവസാനിക്കുന്നു. വരിവരിയായി, ദാനീയേൽ പത്താം അദ്ധ്യായം ഒന്നാം വാക്യം മുതൽ നാലാം വാക്യം വരെ, രണ്ടു സാക്ഷികളെ മീഖായേൽ ഉയിർപ്പിക്കുന്നതോടെ സമാപിക്കുന്ന വിലാപകാലഘട്ടത്തെ തിരിച്ചറിയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ഈ പഠനം അടുത്ത ലേഖനത്തിൽ നാം തുടരും.

“പിതാവ് മോശെയെയും ഏലീയാവിനെയും ക്രിസ്തുവിങ്കു ലേക്കുള്ള തന്റെ ദുതന്ത് വരായി തിരഞ്ഞെടുത്തു; സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ പ്രകാശത്തോടെ അവനെ മഹത്വപ്പെടുത്തി, അവനു വരാന്തിരുന്ന യാതനയെക്കുറിച്ച് അവനോടു സംവദിക്കുവാനായി അവരെ നിയോഗിച്ചു; കാരണം, അവർ മനുഷ്യരായി ഭൂമിയിൽ ജീവിച്ചു വരായിരുന്നൂ; മനുഷ്യദുഃഖവും കഷ്ടപ്പാടും അവർ അനുഭവിച്ചിരുന്നൂ; അവന്റെ ഭൗമജീവിതത്തിൽ യേശു അഭിമുഖീകരിച്ച പരീക്ഷയോടു അവർ സഹാനുഭൂതിപൂർവ്വതയോടെ പങ്കുചേർന്നിരുന്നൂ. ഇസ്രായേലിനോടുള്ള പ്രവാചകനെന്ന തന്റെ സ്ഥാനത്തിൽ ഏലീയാവ് ക്രിസ്തുവിനെ പ്രതിനിധീകരിച്ചിരുന്നതും, ഒന്നാം പരിധിവരെ അവന്റെ പ്രവൃത്തിരക്ഷകന്റെ പ്രവൃത്തിയോടു സാമ്യമുള്ളതുമായിരുന്നതും ആകുന്നു. ഇസ്രായേലിന്റെ നേതാവായിരുന്ന മോശെ ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്ഥാനത്തിലിരുന്നൂ, അവനോട്

സംവദിക്കുകയും അവന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങളെ അനുഗമിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നൂ; ആകയാൽ, ദൈവത്തിന്റെ സിംഹാസനത്തെ ചുറ്റി ഒരുമിച്ചുകൂടിയ സകലസൈന്യങ്ങളിലും ഈ രണ്ടുപേർ ദൈവപുത്രനായ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുവാൻ ഏറ്റവും യോഗ്യരായിരുന്നൂ."

"യിസ്രായേൽമക്കളുടെ അവിശ്വാസത്തെക്കുറിച്ചു പ്രകോപിതനായ മോശ, അവർ അഭ്യർത്ഥിച്ച വെള്ളം അവർക്കു നൽകുന്നതിനായി ക്രോധത്തോടെ പറയെ അടിച്ചപ്പോൾ, മഹത്വം തന്നിക്കുതന്നെ ഏറ്റെടുത്തു; കാരണം, യിസ്രായേലിന്റെ നന്ദിയില്ലായ്മയിലും വഴിതെറ്റിപ്പോക്കിലും അവന്റെ മനസ്സ് അത്രയധികം മുഴുകിപ്പോയിരുന്നതിനാൽ, താൻ ചെയ്യേണ്ടതിന്നു ദൈവം കല്പിച്ച പ്രവൃത്തിയെ നിർവ്വഹിക്കുമ്പോൾ ദൈവത്തെ ആദരിക്കാനും അവന്റെ നാമത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്താനും അവൻ പരാജയപ്പെട്ടു. സർവ്വശക്തന്റെ പദ്ധതി, യിസ്രായേൽമക്കളെ ഇടയ്ക്കിടെ അത്യന്തം ദുഷ്കരമായ സാഹചര്യങ്ങളിൽ കൊണ്ടുവരികയും, പിന്നെ അവരുടെ മഹത്തായ ആവശ്യത്തിൽ തന്റെ ശക്തിയാൽ അവരെ വിടുവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായിരുന്നു; അതുവഴി അവർ തങ്ങളോടുള്ള അവന്റെ പ്രത്യേക പരിഗണന തിരിച്ചറിയുകയും അവന്റെ നാമത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടതിന്നു. എന്നാൽ മോശ, തന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ സ്വാഭാവിക പ്രേരണകൾക്കു വഴങ്ങി, ദൈവത്തിനർഹമായ ബഹുമാനം തന്നിക്കുതന്നെ സ്വന്തമാക്കി, സാത്താന്റെ അധികാരത്തിനുകീഴിൽ വീണു, വാഗ്മത്തദേശത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നത് വിലക്കപ്പെട്ടു. മോശ സ്ഥിരനിലയിൽ നിന്നിരുന്നുവെങ്കിൽ, കർത്താവ് അവനെ വാഗ്മത്തദേശത്തേക്കു കൊണ്ടുചെന്നേനേ, പിന്നെ അവൻ മരണം കാണാതെ സ്വർഗത്തിലേക്കു മാറ്റപ്പെട്ടേനേ."

"അങ്ങനെ, മോശ മരണത്തിലൂടെ കടന്നുപോയി; എന്നാൽ ദൈവപുത്രൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് ഇറങ്ങി വന്ന്, അവന്റെ ദേഹം ക്ഷയം കാണുന്നതിന് മുമ്പേ അവനെ ഉയിർപ്പിച്ചു. സാത്താൻ മോശയുടെ ദേഹത്തെക്കുറിച്ചു മിഖായേലിനോടു തർക്കിക്കുകയും, അതിനെ തന്നിക്കുള്ള ന്യായമായ ഇരയായി അവകാശപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിലും, അവൻ ദൈവപുത്രനോടു ജയിക്കാനായില്ല; ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റതും മഹത്വീകരിക്കപ്പെട്ടതുമായ ദേഹത്തോടെ മോശ സ്വർഗ്ഗീയ പ്രാകാരങ്ങളിലേക്കു കൊണ്ടുപോകപ്പെട്ടു; അവിടെ അവൻ ബഹുമാനിക്കപ്പെട്ട ആ രണ്ടുപേരിൽ ഒരാളായി, പിതാവിനാൽ തന്റെ പുത്രനെ സേവിക്കേണ്ടതിന്നു നിയോഗിക്കപ്പെട്ടവനായി."

"ഉറക്കത്തറിൽ ഇത്രയും ആഴത്തറിൽ കീഴടക്കപ്പെടാൻ തങ്ങളെത്ത അനുവദിച്ചതിനാൽ, സ്വർഗ്ഗീയ ദൂതന്മാരും മഹത്വീകരിക്കപ്പെട്ടവരിലേക്കു വീണ്ടെടുപ്പുകാരനും തമ്മിലുണ്ടായ സംഭാഷണം ശിഷ്യന്മാർ നഷ്ടപ്പെടുത്തി. എന്നാൽ അവർ ഗാഢനിദ്രയിൽനിന്ന് പെട്ടെന്നു ഉണർന്നു തങ്ങളുടെ മുമ്പിലുള്ള ആ ഉന്നത മഹത്വദർശനം കണ്ടപ്പോൾ, പരവശാനന്ദവും ഭക്തിഭാവവും കൊണ്ടു നിറയുന്നൂ. തങ്ങളുടെ പ്രിയഗുരുവിന്റെ ദീപ്തിമാനമായ രൂപത്തെ നോക്കുമ്പോൾ, അവന്റെ

വ്യക്തമായ രീതിയിൽ ആവർത്തിച്ചു വന്നിരിക്കുന്ന, സൂര്യന്റെ
 കിരണങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെ പ്രകാശകിരണങ്ങൾ ശേഖരിച്ചെടുക്കുന്ന
 വിവരണാത്മകമായ മഹത്വം സഹിക്കുവാൻ അവർക്ക്
 മറ്റുവഴിയില്ലാത്തതിനാൽ, സ്വന്തം കൈകളാൽ കണ്ണുകൾ മൂടാതെ
 വയ്ക്കുന്ന പൂജാസമയത്തേക്ക്, ശിഷ്യന്മാർ തങ്ങളുടെ കൺമുന്നി
 മഹത്വം തീർക്കപ്പെട്ടുവെന്നു തീർക്കപ്പെട്ടുവെന്നിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട്
 കർത്താവിലേക്കു കാണുന്ന ദൈവത്തിന്റെ അനുഗ്രഹം തരായവരെന്നു
 അവർ തിരിച്ചറിയുന്ന ആദിപ്രമാണസത്തകളാൽ
 ആദരിക്കപ്പെടുന്നതായും അവർ കാണുന്നതു്." The Spirit of Prophecy, volume
 2, 329, 330.